

Underbilag 2.**Ingeniør Schøllers Indlæg af 23. September 1929.**

Efter hvad der er kommet frem under Udvalgets Forhandlinger og er blevet bekræftet af Socialministeren, er Grunden til det fremsatte Forslag om Ændring i det nugældende Ulykkesforsikringssystem, at man er kommet til den Anskuelse, at det er for store Dele af Ulykkesforsikringspræmien, der medgaar til Administrationen, Hænlæggelser, Fortjeneste m. m. Man ønsker da at forskaane Arbejdsgiverne for at betale for meget til den lovpligtige Ulykkesforsikring.

Fra Arbejdsgiverside kan man kun paaskønne, at Regeringen saaledes, omend paa et begrænset Omraade, bestræber sig for at støtte Arbejdsgivernes Arbejde for at bringe Produktionsudgifterne ned.

Jeg erkender, at Forskellen mellem Præmier og Skader for Aktieselskabernes Vedkommende er uforholdsmæssig stor, men samtidig kan jeg ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at Regeringen ved den sidste Ulykkesforsikringslovs § 18, Stykke 6—9, fik en Adgang til at kræve Forsikringspræmierne nedsat, men aldrig har fundet sig foranlediget til at benytte sig af denne Bestemmelse. Hvis en Undersøgelse viser, at visse Selskaber søger at udnytte den Arbejdsgiverne paalagte Forsikringspligt ved at kræve en uforholdsmæssig høj Betaling, vilde jeg finde det meget rimeligt, om Regeringen i Henhold til denne Bestemmelse greb regulerende ind. Jeg skal heller ikke modsætte mig, om man ønskede at udelukke udenlandske Selskaber fra Retten til Tegning af lovpligtige Ulykkesforsikringer her i Landet, og jeg skulde i og for sig intet have at indvende, hvis Regeringen vilde gaa saa vidt som at fastsætte i Ulykkesforsikringsloven, at lovpligtige Ulykkesforsikringer ikke kan tegnes af Selskaber, der tilstræber at opnaa urimelig økonomisk Vinding.

Gennem Foranstaltninger af denne Art vilde man sikkert være i Stand til fuldt ud at tilfredsstille rimelige Krav fra Arbejdsgiverside om en økonomisk forsvarlig Anvendelse af Ulykkesforsikringsudgifterne.

Hvis man derimod vilde opstille Regler, som gaar ud paa under en eller anden Form at indføre et Forsikringsmonopol, vilde man efter min Formening gøre sig skyldig i en alvorlig Fejl. Man maa ikke lade sig vildlede af, at den fremlagte skitserede Statistik synes at vise, at de allerede eksisterende Monopolanstalter, Danske Rederes Ulykkesforsikringsforbund og Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk, er billigere administreret end de ikke monopoliserede gensidige Selskaber. Dette er nemlig kun tilsyneladende og har sin Aarsag i, at man i nævnte Statistik maaler Administrationsudgifterne i Forhold til Præmieindtægten, hvilket giver et ukorrekt Billede — ikke alene fordi Gennemsnitspræmien er varierende efter den specielle Risiko, de paagældende Selskaber overtager, men ogsaa fordi ikke alle Selskaber tager samme Præmie for samme Risiko.

Vil man undersøge Forholdet mellem Administrationsudgifterne i forskellige Selskaber, og vil man danne sig et korrekt Billede, bør dette ske ved en Sammenligning mellem Administrationsudgifterne pr. Arbejdsaar. Og anstiller man en saadan Sammenligning paa Grundlag af Arbejderforsikrings-Raadets Statistik, vil man for Aarene fra 1. August 1920 til 31. Marts 1924 komme til følgende Resultater: